

Warszawa, 7.04.2015 r.

VII.7220.1.2014.MW

**Pan
Adam Jasser
Prezes Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

Plac Powstańców Warszawy 1
00-950 Warszawa

szanowny Panie Prezencie

Do Rzecznika Praw Obywatelskich napływają skargi obywateli dotyczące problemów związanych z różnicowaniem wysokości opłat za uprawianie amatorskiego połowu ryb.

Zasady uprawiania amatorskiego połowu ryb określają przepisy ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (t. j. Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 ze zm.; dalej: ustawa). Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy, jednym z warunków uprawiania tego rodzaju rybactwa jest posiadanie dokumentu uprawniającego do takiego połowu, tj. karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego, za które pobiera się opłatę.

W przypadku, gdy połów odbywa się na wodach uprawnionego do rybactwa, dodatkowo konieczne jest uzyskanie jego zezwolenia. Zgodnie z art. 7 ust. 8 ustawy, opłatę za wydanie zezwolenia na uprawianie amatorskiego połowu ryb może pobierać uprawniony do rybactwa w wysokości przez siebie ustalonej.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy do chowu, hodowli lub połowu ryb uprawniony jest: władający wodami w sztucznym zbiorniku wodnym przeznaczonym do chowu lub hodowli ryb i usytuowanym na publicznych śródlądowych wodach powierzchniowych płynących, właściciel albo posiadacz gruntów pod wodami stojącymi lub gruntów pod wodami, do których stosuje się odpowiednio art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 ze zm.; dalej – Prawo wodne),

właściciel albo posiadacz gruntów pod stawami rybnymi lub innymi urządzeniami w gospodarstwie rolnym przeznaczonymi do chowu lub hodowli ryb, natomiast w obwodzie rybackim uprawniony jest organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego albo osoba władająca obwodem rybackim na podstawie umowy zawartej z właściwym organem administracji publicznej. Podmioty te zawierają umowy z dyrektorami Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej.

Zgodnie z rozdziałem I i II pkt 1 Regulaminu Amatorskiego Połowu Ryb Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego (Regulamin wszedł w życie na podstawie Uchwały Nr 83 Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego z dnia 10 grudnia 2010 r.), na wodach będących w użytkowaniu Polskiego Związku Wędkarskiego prawo do wędkowania mają zarówno członkowie Polskiego Związku Wędkarskiego, jak i osoby niezrzeszone, posiadające kartę wędkarską, przestrzegający zasad tego Regulaminu, posiadający zezwolenie uprawnionego do rybactwa.

Zgodnie z § 5 Uchwały Nr 220 Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego z dnia 31 sierpnia 2013 r. w sprawie składki członkowskiej na 2014 r. osoby niezrzeszone w Polskim Związku Wędkarskim uprawniona do wędkowania wniesienie opłaty za wędkowanie według stawki uchwalonej przez zarząd okręgu, na terenie którego wędkują. Rozdział II pkt 2 Regulaminu Amatorskiego Połowu Ryb stanowi, że sposób wydawania kart reguluje ustawa o rybactwie śródlądowym, ale nie określa wytycznych co do ustalania opłaty za wydanie zezwolenia przez uprawnionego do rybactwa. Zgodnie z § 37 Statutu Polskiego Związku Wędkarskiego, okręg powoływany jest przez Zarząd Główny, a warunkiem jego istnienia jest posiadanie zdolności do samodzielnego finansowania celów statutowych.

Na podstawie § 46 pkt 8 Statutu Polskiego Związku Wędkarskiego uwzględniającego zmiany uchwalone na Nadzwyczajnym Krajowym Zjeździe Delegatów Polskiego Związku Wędkarskiego w dniu 19 października 2007 roku do zakresu działania zarządu okręgu należy uchwalanie składek okręgowych. Problem ustalania wysokości składek okręgowych przez władze Polskiego Związku Wędkarskiego z uwagi na zakres terytorialny jego działania jest tym bardziej doniosły. **O ile wysokość składek okręgowych dla członków Polskiego Związku Wędkarskiego jest zbliżona i tylko wyjątkowo odstępstwa pomiędzy danymi okręgami są wyższe niż 100 złotych, o tyle zróżnicowanie opłat dla**

osób niezrzeszonych w Polskim Związku Wędkarskim jest już dużo wyższe. Najbardziej widocznym przykładem takich rozbieżności są wysokości rocznych składek okręgowych. Szczególną na tym tle uwagę zwraca wysokość składki w okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Krośnie, w którym podstawowa pełna składka roczna dla członka Polskiego Związku Wędkarskiego wynosi 180 złotych, a odpowiadająca jej opłata dla osób niezrzeszonych wynosi 700 złotych. Dla przykładu, w okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Krakowie analogicznie składki wynoszą 250 złotych dla członków i 650 złotych dla osób niezrzeszonych, w okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Poznaniu – 170 złotych dla członków i 420 złotych dla osób niezrzeszonych, w okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Rzeszowie – 146 złotych dla członków i 615 dla osób niezrzeszonych, a w okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Łodzi – 90 złotych dla członków i 255 złotych dla osób niezrzeszonych.

W opisaney sprawie Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił się do Polskiego Związku Wędkarskiego oraz do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W odpowiedzi na wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich Prezes Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego w piśmie z 2 sierpnia 2013 r. zapewnił, że Związek nie stosuje żadnych praktyk dyskryminacyjnych w pobieraniu opłat za amatorskie uprawianie rybactwa. Wyjaśnił, że różnice w stawkach dla członków Stowarzyszenia i pozostałych zainteresowanych są zgodne z prawem i wynikają z „racjonalnych zasad prowadzenia gospodarki”. Odniósł się również do obniżania opłat dla członków Polskiego Związku Wędkarskiego, przypominając, że jest to powszechnie stosowane zjawisko. Dodał także, że członkostwo w Polskim Związku Wędkarskim, poza przywilejami, skutkuje także obowiązkami (w tym m.in. uiszczanie opłaty członkowskiej), dlatego różnicy w opłatach nie można uznawać za niesprawiedliwą.

Wyjaśnienia złożone przez Prezesa Zarządu Polskiego Związku Wędkarskiego nie rozwiały wątpliwości Rzecznika Praw Obywatelskich co do dowolności ustalania opłat. Korzystając ze swoich uprawnień ustawowych, Rzecznik zwrócił się o wyjaśnienia do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W piśmie z dnia 5 września 2013 r. Rzecznik poinformował resort o prowadzonym postępowaniu oraz skierował prośbę o wyjaśnienie wątpliwości związanych z ustalaniem opłat umożliwiających uprawianie amatorskiego połowu ryb w kontekście stosowania art. 7 ust. 8 ustawy.

Departament Rybołówstwa w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi odpowiedział w piśmie RYBr-IW-992-2/2013 (5257) z dnia 2 października 2013 r., że wprowadzanie regulacji w sprawie ustalania opłat (opłaty na amatorskie uprawianie rybactwa dla zrzeszonych i niezrzeszonych w Polskim Związku Wędkarskim) byłoby niezgodne z ideą ograniczania sfery regulacyjnej państwa, co jest priorytetowe dla obecnego Rządu RP. Wyjaśniano także, że autonomia Polskiego Związku Wędkarskiego wynika z zasad funkcjonowania stowarzyszeń, których cechą konstytutywną jest samorządność.

W kolejnym piśmie skierowanym do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił uwagę na problem stosowania art. 7 ust. 8 ustawy oraz nie wyjaśnienie przez Departament Rybołówstwa wątpliwości Rzecznika dotyczących arbitralności uchwalania składek okręgowych przez władze związkowe.

W piśmie z dnia 31 stycznia 2014 r. Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi stwierdził, że regulacja art. 7 ust. 8 ustawy ma na celu umożliwienie prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej na terenie obwodu rybackiego przez uprawnionego do rybactwa. Prowadzenie racjonalnej gospodarki rybackiej jest zależne od wielkości obwodu rybackiego, specyfiki środowiska i położenia oraz założeń dotyczących ochrony i połowu ryb i raków określonych w operacie rybackim. Te wszystkie czynniki powodują różnice w wielkości składek na ochronę i zagospodarowanie wód, gdyż okręgi różnią się położeniem, wielkością, stanem i rodzajem środowiska wodnego, a także żyjącymi w nim organizmami, które nierzadko narażają okręg na duże straty. W wyniku tego, co roku koszty ponoszone na prowadzenie racjonalnej gospodarki rybackiej są inne, a tak sformułowany przepis jak ten w art. 7 ust. 8 ustawy ma na celu dostosowanie składek do ponoszonych kosztów.

Opłata za wydanie zezwolenia na uprawianie amatorskiego połowu ryb posiada przede wszystkim charakter cywilnoprawny. Rzecznikowi znane jest stanowisko zaprezentowane przez Izbę Finansową Naczelnego Sądu Administracyjnego w wyroku z dnia 29 września 2010 r., sygn. akt I FSK 1274/09, w sprawie dotyczącej określenia stawki podatku od towaru i usług od zezwolenia na amatorski połów ryb, w którym podkreślono cywilnoprawne aspekty zezwolenia na połów ryb. Podobne stanowisko wyrażone zostało także w doktrynie (W. Radecki, „Prawo o rybactwie śródlądowym. Komentarz”, Wrocław 1997, s. 62).

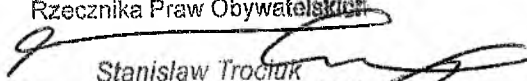
Zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184) do zakresu działania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należy m.in. wydawanie decyzji w sprawach praktyk ograniczających konkurencję oraz w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a także innych decyzji przewidzianych w ustawie.

Mając powyższe na uwadze, działając na podstawie art. 12 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2014 r., poz. 1648), zwracam się do Pana Prezesa z prośbą o zbadanie przedstawionej wyżej sprawy w zakresie nałożonych ustawą na Prezesa UOKiK zadań. Jednocześnie proszę uprzejmie o poinformowanie Rzecznika o podjętych w tej sprawie działaniach.

z poważaniem

Załącznik 5

Z upoważnienia
Rzecznika Praw Obywatelskich

Stanisław Trociuk
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich